

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 6Co/138/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3812200632
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 04. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Stanislava Marková
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2013:3812200632.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne, v právnej veci navrhovateľa: EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Údernícka 5, Bratislava, IČO: 35 724 803, zastúpený TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., so sídlom Údernícka 5, Bratislava, IČO: 36 613 843, proti odporcovi: F. B., nar. XX. 3. XXXX, bytom V. 41/17,X., občan Slovenskej republiky, za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporcu, Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, IČO: 42176778, so sídlom Važecká 16, Prešov, zastúpeného JUDr. Andrejom Cifrom, advokátom, J.Kráľa 5/A, Lučenec, o zaplatenie 594,24 Eur s príslušenstvom, na odvolanie navrhovateľa, proti uzneseniu Okresného súdu Prievidza, zo dňa 29. novembra 2012, č. k. 4C/85/2012-68, v senáte jednohlasne, takt

rozhodol:

Uznesenie okresného súdu v napadnutej časti - výroku o náhrade trov vedľajšieho účastníka p o t v r d z u j e.

Navrhovateľ je p o v i n n ý zaplatiť náhradu trov odvolacieho konania vedľajšieho účastníka vo výške 26,90 eur, advokátovi JUDr. Andrejovi Cifrovi, do 3 dní.

o d ô v o d n e n i e :

Okresný súd napadnutým, v záhlaví identifikovaným uznesením, zastavil konanie podľa § 96 ods. 1, O.s.p., v dôsledku späťvzatia návrhu. O vrátení súdneho poplatku rozhodol za použ. §-u 11, ods. 3,4 zák. č. 71/92 Zb. o súdnych poplatkoch. O náhrade trov konania rozhodol podľa ustanovenia § 146 ods. 2 prvej vety O.s.p..

V odôvodnení uviedol, že v zásade v súlade s § 146 ods. 1 písm. c/ O.s.p., žiaden z účastníkov, nemá právo na náhradu trov konania podľa jeho výsledku, ak konanie bolo zastavené. Ustanovenie § 146, vyjadruje výnimku zo zásady náhrady trov konania, podľa pomeru úspechu vo veci, vyjadrenej v ustanovení § 142 O.s.p.. Ak bol vzatý návrh späť celkom, súd konanie zastaví, teda k zastaveniu konania môže dôjsť aj z dôvodu podľa § 96 O.s.p. Ustanovenie § 146 ods. 2, vyvažuje zodpovednosť za zavinenie účastníka, ktorého procesný úkon mal za následok zastavenie konania. Otázka zavinenia, podľa prvej vety § 146 ods. 2, sa hodnotí iba podľa procesného výsledku, veta druhá tohto ustanovenia je výnimkou z aplikácie § 146 ods. 2, vety prvej. Z procesného hľadiska zásadne platí, že ak navrhovateľ vezme návrh späť, zavinil zastavenie konania, a preto je povinný nahradiť odporcovi trovy konania. V danom prípade, navrhovateľ vzal návrh späť chronologicky po tom, čo do konania vstúpil vedľajší účastník na strane odporcu a po vznesení námietky premlčania, vedľajším účastníkom na strane odporcu. Aj keď navrhovateľ dôvod späťvzatia návrhu vo svojom podaní, ktorým vzal návrh späť v celom rozsahu neuviedol, faktom zostáva, že sa tak stalo po vznesení námietky premlčania, vedľajším účastníkom na strane odporcu.

Súd mal za to, že v takomto prípade vedľajšiemu účastníkovi vystupujúcim na strane odporcu, patrí náhrada trov konania, ktorú mu je povinný nahradiť ten, kto zavinil zastavenie konania, t. j. v tomto

prípade navrhovateľ. Nemožno prijať záver, že vedľajší účastník, ako združenie založené na ochranu spotrebiteľa, si nemôže zvoliť splnomocneného zástupcu. Ustanovenie § 24 O.s.p. upravuje možnosť účastníkovi dať sa v konaní zastupovať zástupcom, ktorého si zvolí. Ide o zastúpenie účastníkov, na základe plnomocenstva. Toto ustanovenie neobmedzuje nijakým spôsobom osobu účastníka, ktorá si volí zástupcu (druhom, profesiou, postavením a podobne). Možno to vyvodiť z právnej úpravy, že účastníci majú v občianskom súdnom konaní, rovnaké postavenie (§ 18 veta prvá O.s.p.) a účastníkom môže byť fyzická, či právnická osoba. V zmysle § 25 ods. 1, veta prvá O.s.p., ako zástupcu si účastník môže vždy zvoliť advokáta. Je pravdou, že v zmysle § 25 ods. 1, 2 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa, za podmienok uvedených v tomto zákone, môže združenie podať návrh na začatie konania na správnom orgáne, alebo na súde, vo veci ochrany práv spotrebiteľov, alebo môže byť účastníkom konania, alebo môže na základe plnomocenstva zastupovať spotrebiteľa pred štátnymi orgánmi o uplatňovaní jeho práv, vrátane náhrady ujmy, spôsobenej porušením práv spotrebiteľa, ale na strane druhej v súlade § 3 ods. 4, tohto zákona, má každý spotrebiteľ právo združovať sa spolu s inými spotrebiteľmi v združeníach a prostredníctvom týchto združení, v súlade s právom chrániť a presadzovať záujmy spotrebiteľov, ako aj uplatňovať práva zo zodpovednosti voči osobám, ktoré spôsobili škodu, na právach spotrebiteľov.

S poukazom na horeuvedené, je súd toho názoru, že v tomto prípade má v zásade vedľajší účastník, právo na náhradu trov konania. Inou otázkou je, či uplatnené trovy konania - trovy právneho zastúpenia, boli vynaložené účelne. V tomto prípade, je súd toho názoru, že vedľajšiemu účastníkovi patrí právo na náhradu trov konania - trov právneho zastúpenia a ním vykonané úkony v tejto veci, považuje za účelne vynaložené. Súd priznal vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov právneho zastúpenia v súlade s vyhl. č. 655/2004 Z. z. a to za dva úkony právnej služby - prevzatie a príprava zastúpenia (§ 14 ods. 1 písm. a/ uvedenej vyhlášky) a za písomné podanie na súd vo veci samej - vyjadrenie k návrhu zo dňa 10. 10. 2012 (§ 14 ods. 1 písm. c/ vyhl. č. 655/2004 Z. z.). Vyjadrenie zo dňa 10. 10. 2012 je vyjadrením k návrhu v tejto konkrétnej veci, po jeho doručení zástupcovi vedľajšieho účastníka. Priznané trovy právneho zastúpenia, pozostávajú z odmeny za horeuvedené dva úkony právnej služby po 38,18 eur z tarifnej hodnoty 594,24 eur, režijného paušálu za dva úkony po 7,63 eur. Trovy právneho zastúpenia sú vyčíslené v súlade s vyhl. č. 655/2004 Z. z. a sú spolu vo výške 91,62 eur.

Proti tomuto uzneseniu, v časti, ktorou okresný súd priznal vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania, podal včas odvolanie navrhovateľ, prostredníctvom svojho zástupcu. Žiadal uznesenie okresného súdu v napadnutej časti zmeniť a vedľajšiemu účastníkovi, náhradu trov konania nepriznať. Súčasne žiadal priznať náhradu trov odvolacieho konania vo výške 19,33 eur. Považoval uznesenie okresného súdu v napadnutej časti za nesprávne, z hľadiska právneho posúdenia, čím uplatnil dôvod odvolania v zmysle § 205, ods. 2, písm.f/ O.s.p. Uviedol, že vedľajší účastník - združenie na ochranu spotrebiteľa - musí byť sám, z podstaty svojej existencie, schopný poskytnúť právnu pomoc pri súdnych konaniach, v spotrebiteľských veciach. Združenia na ochranu spotrebiteľa podľa § 25 zákona č. 250/2007 Z. z., majú pritom možnosť využívať aj určenú podporu ministerstva, pričom tieto právne závery ustálil aj Krajský súd v Bratislave vo svojom rozhodnutí sp. zn. 5Co/26/2012, ako aj v rozhodnutí sp. zn. 3Cob/259/2011, ktorý v obdobných prípadoch nepriznal vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov právneho zastúpenia. Ako vyplýva z dôvodovej správy k zákonu č. 384/2008 Z. z., cieľom novelizácie Občianskeho súdneho poriadku, bolo posilniť ochranu spotrebiteľa v sporoch vyplývajúcich zo spotrebiteľských zmlúv a umožniť širšiu ochranu osobám, na ochranu ktorých sú zriaďované rôzne právnické osoby, najmä združenia na ochranu spotrebiteľov. Navrhovateľ má za to, že úmyslom zákonodarcu bolo umožniť kvalifikovanú ochranu spotrebiteľa, priamo na ten účel zriadeným subjektom, ktoré budú spôsobilé poskytnúť spotrebiteľovi kvalifikovanú pomoc, a ktoré budú v danej oblasti aj materiálne, aj personálne vybavené a odborne kompetentné. Navrhovateľ má z vlastných skúseností vedomosť, že združenie vstupuje do množstva konaní, bez ohľadu na stav konania a vôľu odporcu, a to oznámením o vstupe združenia do konania, ktoré obsahuje žiadosť o zaslanie žaloby a návrh na priznanie trov konania. Z uvedeného je zrejmé, že pred zaslaním oznámenia o vstupe do konania, združenie nemá žiadnu vedomosť o prejednávacom prípade. Navyiac, vedľajší účastník viaceré procesné podania nadbytočne opakuje, bez uvedenia nových, významných skutočností, vzťahujúcich sa na predmet sporu. Rovnaký právny názor vyjadril aj Krajský súd v Košiciach v rozhodnutí sp. zn. 6Co/141/2012. Navrhovateľ si dovoľuje poukázať na to, že uvedenú činnosť by malo byť schopné účelne zabezpečiť aj samotné združenie. Paušálny vstup združenia zastúpeného advokátom do konaní, v ktorých pre vstup nebol žiadny dôvod, iba zbytočne navyšuje trovy konania a navodzuje dojem, že účelom vstupu, nebola

ochrana práv spotrebiteľa, ale získanie finančných prostriedkov, v podobe náhrady trov právneho zastúpenia. Obdobný právny názor vyslovil aj Krajský súd v Banskej Bystrici, v rozhodnutí sp. zn. 17Co/91/2012. V zmysle vyššie uvedeného, navrhovateľ zastáva názor, že trovy konania vedľajšieho účastníka, nie sú trovami účelne vynaloženými na uplatňovanie, alebo bránenie práva, čo je dôvodom hodným osobitného zreteľa, v zmysle § 150 O.s.p..

Vedľajší účastník využil svoje právo, vyjadriť sa k odvolaniu a vo svojom písomnom stanovisku, ktoré podal prostredníctvom svojho zástupcu, žiadal uznesenie okresného súdu, ako vecne správne potvrdiť. Považoval za úplne absurdné, že navrhovateľ, vedľajšiemu účastníkovi vyčíta hromadný vstup do konania, keď je to práve navrhovateľ, ktorý si svoj nárok voči spotrebiteľom, uplatňuje v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti. Poukazuje aj na nálezy ústavného súdu, ktorý zastáva obdobný názor, že každý, v danom konkrétnom prípade aj štát, má právo na náhradu trov právneho zastúpenia. Vzhľadom k ústavnému rozmeru, právo na právnu pomoc nie je možné prostredníctvom termínu (účelný), vymedzovať kategóriu subjektov, ktoré by mali z hľadiska právneho zastúpenia odlišné postavenie a tak im de facto (nepriзнaním nákladov) právo upierať a z hľadiska ostatných subjektov, diskriminovať. Nesúhlasí s argumentom navrhovateľa, že vedľajší účastník musí mať zo svojej podstaty odborný aparát, na poskytnutie právnej pomoci spotrebiteľom. Uvádza, že vedľajší účastník, ako občianske združenie zložené prevažne z laikov v oblasti práva, je pripravené dôsledne presadzovať a chrániť aj v súdnych konaniach oprávnené záujmy spotrebiteľov a vystupovať proti dodávateľovi, na základe princípu "rovnosť zbraní". Preto je v konaní zastúpené advokátmi, ktorí sú ochotní takéto zastupovanie zrealizovať. Súčasne žiadal náhradu trov odvolacieho konania vo výške 26,90 eur.

Odporca sa k odvolaniu písomne nevyjadril.

Krajský súd, preskúmal vec v intenciách ust. § 212 ods. 1 O.s.p. a zistil, že uznesenie okresného súdu je vecne správne, a preto je potrebné ho podľa ust. § 219 ods. 1 O.s.p., potvrdiť. O odvolaní navrhovateľa rozhodol bez nariadenia pojednávania odvolacieho súdu, podľa § 214 ods. 2 O.s.p..

Uznesenie okresného súdu je odôvodnené v súlade s kritériami v ust. § 157 ods. 2, v spojení s ust. § 167 ods. 2 O.s.p., je správne, úplné a presvedčivé, preto podľa § 219 ods. 2 O.s.p., sa odvolací súd s odôvodnením uznesenia okresného súdu, plne stotožňuje.

Zároveň však považuje za potrebné k dôvodom odvolania navrhovateľa, uviesť nasledovné:

Okresný súd v prejednávanej veci, sa pri posudzovaní a rozhodovaní o náhrade trov konania, ktoré bolo v dôsledku späťvzatia návrhu zastavené, zaoberal tým, či niektorý z účastníkov nezavinil zastavenie konania.

Správny bol záver okresného súdu, že zastavenie konania zavinil navrhovateľ, a preto je zodpovedný za náhradu trov konania ďalších účastníkov konania (aj vedľajšieho účastníka), a to podľa § 146 ods. 2 prvej vety O.s.p..

Trovy konania vedľajšieho účastníka, predstavovali náklady za právnu službu advokáta, ktorých výšku a spôsob určenia upravuje vyhl. č. 655/2004 Z. z. (ďalej len „AT“).

Navrhovateľ v odvolaní namietal, že uplatnená náhrada trov konania vedľajšieho účastníka, predstavuje neúčelné náklady za právne služby, a to tak z hľadiska jednotlivých úkonov právnej služby, tak z personálneho aspektu, keďže členovia vedľajšieho účastníka, majú právnické vzdelania a samotné združenie má byť spôsobilé na poskytnutie kvalifikovanej pomoci spotrebiteľovi. Uvedené námietky navrhovateľa, nemožno akceptovať.

Vychádzajúc z Článku 37 odseku 2 ústavného zákona 23/1991 Zb., ktorým sa uvádza Listina základných práv a slobôd, každý má právo na právnu pomoc v konaní pred súdmi, inými štátnymi orgánmi alebo orgánmi verejnej správy, a to od začiatku konania, ako aj z čl. 47 ods. 2, Ústavy Slovenskej republiky, resp. § 25 O.s.p., aj za situácie, že účastník (aj vedľajší účastník vzhľadom na jeho identické procesné práva a povinnosti ako účastníka konania), má zaručené právnym poriadkom možnosť právnej pomoci.

Vedľajší účastník využil svoje právo na právne zastúpenie v tomto konaní, preto je potrebné posúdiť účelnosť poskytnutej právnej služby advokátom a výšku odmeny podľa vyhl. č. 655/2004 Z.z..

Okresný súd priznal správne, ako náhradu trov konania vedľajšieho účastníka, jeho náklady na právnu službu advokáta, a to podľa AT, ktoré správne vo svojom uznesení špecifikoval.

Odvolací súd z vyššie uvedených dôvodov, nepovažoval odvolanie navrhovateľa za spôsobilé na iné, než potvrdzujúce rozhodnutie odvolacieho súdu.

Zároveň dodáva, že navrhovateľ sa síce v odvolaní dovoľáva aplikácie ust. § 150 O.s.p. - moderačného práva súdu, avšak neuviedol žiadne zákonné dôvody, umožňujúce v jeho prospech náhradu trov konania moderovať.

O náhrade trov odvolacieho konania, bolo rozhodnuté podľa § 224 ods. 1 a § 142 ods. 1 O.s.p..

Vedľajšiemu účastníkovi bola priznaná náhrada trov odvolacieho konania za jeden úkon právnej služby - vyjadrenie k odvolaniu (§ 14 ods. 3 písm. b) AT) v polovici tarifnej odmeny, t. j. 1 zo 38,18, čo je 19,09 eur, k tomu 7,81 eur režijný paušál (§ 16 ods. 3 AT), , spolu 26,90 eur.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie **n i e j e p r í p u s t n é.**